

16 Σεπτεμβρίου, 1994

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

G. & S. KOZAKOS CARRIERS LTD.,

Αιτητές,

v.

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1133/91)

5 Διοικητικό Δίκαιο — Συλλογικά όργανα — Συγκρότηση — Ο Περί Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Διορισμός Διοικητικών Συμβουλίων) Νόμος (N.149/88) οι πρόνοιες του οποίου κηρύχθηκαν αντισυνταγματικές στην υπόθεση **P.I.K. v. Καραγιώργη** — Αντισυνταγματική η συγκρότηση και της Αρχής Αδειών — Ζήτημα διάσωσης της απόφασης της νόμιμα συγκροτημένης Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών επί ιεραρχικής προσφυγής κατά της ανυπόστατης απόφασης της Αρχής Αδειών — Η αρχή των *de facto* οργάνων — Το Σύνταγμα δεν επιτρέπει την εφαρμογή της — Στην κριθείσα περίπτωση η απόφαση επί της ιεραρχικής προσφυγής θεωρήθηκε νέα απόφαση και όχι επικύρωση της πρώτης απόφασης και διασώθηκε.

15 Προσφυγή βάσει του Αρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη δέουσας έρευνας — Η κριθείσα απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών λήφθηκε χωρίς να διεξαχθεί οποιαδήποτε έρευνα.

20 Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Άδεια διεθνών μεταφορών — Άρθρο 18(4) του περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου του 1982 (N. 9/82) — Προϋποθέσεις — Η ικανοποίηση των κριτηρίων του Νόμου δεν διερευνήθηκε — Η απόφαση ακυρώθηκε.

25 Προσφυγή βάσει του Αρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι Ακυρώσεως — Αιτιολογία — Η απλή παραπομπή στα κριτήρια του Νόμου είναι γενική και αόριστη και δεν συνιστά επαρκή αιτιολογία — Η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών ακυρώθηκε.

Οι αιτητές με την προσφυγή ζήτησαν την πιο κάτω θεραπεία:

“Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση των Καθ’ ων η Αίτηση που κοινοποιήθηκε στους Αιτητές με επιστολή που στάλθηκε μέσω του Δικηγόρου των Αιτητών και που λήφθηκε στις 25.09.1991 με την οποία οι Καθ’ ων η Αίτηση επεκύρωσαν απόφαση της Αρχής Αδειών η/και απέρριψαν ιεραρχική προσφυγή εναντίον απόφασης της Αρχής Αδειών ή/και αίτηση των Αιτητών αναφορικά με ανανέωση ή επαναχορήγηση άδειας μεταφορέως “Α” για διεθνείς μεταφορές (TIR) ή/και με αντικατάσταση του οχήματος QV531 - 767TR ή/και με αντικατάσταση του οχήματος QV531 είναι άκυρη και παράνομη και στερείται οσιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.”

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

1. Δεν έχει αμφισβητηθεί ότι κατά το χρόνο λήψης της απόφασης της Αρχής Αδειών αυτή δεν ήταν νόμιμα συγκροτημένη επειδή λειτουργούσε σύμφωνα με τον Περί Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Διορισμός Διοικητικών Συμβουλίων) Νόμο (Ν.149/88) οι πρόνοιες του οποίου κηρύχθηκαν αντισυνταγματικές στην υπόθεση **PIK v. Καραγιώργη**. Σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου ακυρώθηκαν αποφάσεις της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με τις οποίες επικύρωσε αποφάσεις της Αρχής Αδειών που λήφθηκαν κατά το χρόνο της μη νόμιμης συγκρότησής της παρόλον που η συγκρότηση της ίδιας της καθ’ ης η αίτηση δεν έπασχε. (Βλ. μεταξύ άλλων **Γεωργίου v. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, Ζύγκας v. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών και Δημητρίου v. Δημοκρατίας**).

Ο ισχυρισμός του δικηγόρου της Δημοκρατίας ότι το κύρος της επίδικης απόφασης διασώζεται με την επίκληση της αρχής των de facto οργάνων κρίνεται ανυπόστατος και απορρίπτεται. Όπως έχει καθ’ επανάληψη ειπωθεί το Κυπριακό Σύνταγμα δεν παρέχει πεδίο για την επίκληση της αρχής αυτής: (Βλ. **Νικολάου και Άλλοι v. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου**).

Κατά συνέπεια, το επόμενο ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι κατά πόσο αυτή αποτελεί νέα απόφαση της καθ’ ης η αίτηση και όχι επικύρωση της νομικά ανυπόστατης απόφασης της Αρχής Αδειών, ώστε το κύρος της να διασώζεται.

2. Στην παρούσα υπόθεση και με βάση όλα τα ενώπιόν του στοιχεία το Δικαστήριο θεωρεί ότι η επίδικη απόφαση είναι νέα απόφαση της καθ’ ης η αίτηση και όχι επικύρωση της νομικά ανύπαρκτης απόφασης της Αρχής Αδειών, και συνεπώς το κύρος της δεν επηρεάζεται από την προγενέστερη και νομικά πάσχουσα απόφαση της

- 5 Αρχής Αδειών. Το συμπέρασμα του Δικαστηρίου αυτό μεταξύ άλλων υποστηρίζεται και από το γεγονός ότι η καθ' ης η αίτηση θεώρησε την αίτηση ως αίτηση για νέα άδεια για τη λήψη της οποίας προσέτρεξε στις πρόνοιες του Άρθρου 18(4) του Περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου (Ν.9/82) που διέπει το θέμα, ενώ η Αρχή Αδειών απλώς απέρριψε την αίτηση γιατί σύμφωνα με το Άρθρο 6(2) η άδεια έπαψε να ισχύει εφόσον δεν είχε ανανεωθεί μέσα σε 5 μήνες από την λήξη της.
- 10 3. Όσον αφορά τον πρώτο λόγο για ακύρωση που προβλήθηκε ότι δηλαδή κακώς η αίτηση θεωρήθηκε ως αίτηση για νέα άδεια και όχι αίτηση για ανανέωση της υφιστάμενης, κρίνεται ότι με βάση όλα τα περιστατικά της υπόθεσης, η καθ' ης η αίτηση ορθά θεώρησε την αίτηση ως αίτηση για νέα άδεια. Όλα όσα έχουν λεχθεί από τους αιτητές
- 15 περι ανακλήσεως διοικητικής πράξης δεν ισχύουν στην προκειμένη περίπτωση.
- 20 4. Η προσφυγή των αιτητών θα επιτύχει αλλά για άλλους λόγους και συγκεκριμένα για έλλειψη δέουσας έρευνας και αιτιολογίας.
- Το περιεχόμενο του φακέλου το οποίο σύμφωνα με το δικηγόρο της Δημοκρατίας συμπληρώνει την αιτιολογία της επίδικης απόφασης, μάλλον στο αντίθετο συμπέρασμα οδηγεί όπως επίσης και στο συμπέρασμα ότι η διοίκηση δεν έχει προβεί στη δέουσα υπό τις περι-
- 25 στάσεις έρευνα.
- Είναι καθαρό ότι δεν έχει διεξαχθεί οποιαδήποτε έρευνα για να διαπιστωθεί κατά πόσο η αίτηση των αιτητών ικανοποιούσε ή όχι τις πρόνοιες του σχετικού Άρθρου του Νόμου. Η χορήγηση άδειας διεθνών μεταφορών διέπεται από το Άρθρο 18 του Νόμου και ειδικότερα το εδάφιο 4.
- 30 5. Επιπρόσθετα, πάσχει και η αιτιολογία της επίδικης απόφασης. Ο λόγος για τον οποίο απορρίφθηκε η ιεραρχική προσφυγή από την καθ' ης η αίτηση ήταν επειδή η αίτηση δεν πληρούσε τα κριτήρια του Άρθρου 18(4) του Νόμου χωρίς να παρατίθεται οποιαδήποτε αιτιολογία για την απόφαση αυτή. Η απλή παραπομπή στα κριτήρια του Νόμου είναι γενική και αόριστη και δεν συνιστά επαρκή αιτιολογία. (Βλ. *Golden Trans Ltd v. Κυπριακής Δημοκρατίας*). Ούτε από τα
- 35 στοιχεία του φακέλου προκύπτει οτιδήποτε που να συμπληρώνει την επίδικη απόφαση.
- 40

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

P.I.K. v. Καραγιώργη κ.ά. (1991) 3 Α.Α.Δ. 159,

Γεωργίου v. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών (1991) 4 Α.Α.Δ. 1563, 5

Ζύγκας v. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών (1992) 4 Α.Α.Δ. 2218,

Δημητρίου v. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1421,

Νικολάου κ.ά. v. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (1991) 4 Α.Α.Δ. 1684, 10

Golden Trans Ltd. v. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1559.

Προσφυγή.

15

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της καθ' ης η αίτηση με την οποία επικύρωσε απόφαση της Αρχής Αδειών με την οποία δεν ανανεώθηκε η άδεια μεταφορέα "Α" για διεθνείς μεταφορές (ΤΙΡ) για τα οχήματα QV531 - 767TR.

20

Μ. Σωτηρίου, για τους Αιτητές.

Α. Ματπουρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η αίτηση.

25

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Οι αιτητές με την παρούσα προσφυγή ζητούν την πιο κάτω θεράπεια:

30

"Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση των Καθ'ων η Αίτηση που κοινοποιήθηκε στους Αιτητές με επιστολή που στάλθηκε μέσω του Δικηγόρου των Αιτητών και που λήφθηκε στις 25.09.1991 με την οποία οι Καθ'ων η Αίτηση επεκύρωσαν απόφαση της Αρχής Αδειών ή/και απέρριψαν ιεραρχική προσφυγή εναντίον απόφασης της Αρχής Αδειών ή/και αίτηση των Αιτητών αναφορικά με ανανέωση ή επαναχορήγηση άδειας μεταφορέως "Α" για διεθνείς μεταφορές (ΤΙΡ) για τα οχήματα QV531 - 767TR ή/και με αντικατάσταση του οχήματος QV531 είναι άκυρη και παράνομη και στερείται οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος."

35

40

Μετά από αίτηση των αιτητών εκδόθηκε από την Αρχή Αδειών στις 29.9.84 η Άδεια Οδικής Χρήσεως Δημοσίου Μεταφορέα "Α"

(Αριθμός Αδειας 5422/1984) για το όχημα με αρ. εγγραφής QV531 το οποίο θα κυκλοφορούσε ως ρυμουλκό και θα έσυρε το ρυμουλκούμενο όχημα με αρ. 767TR. Το όχημα θα χρησιμοποιείτο για την εκτέλεση διεθνών οδικών μεταφορών. Η Άδεια έληγε την 31.12.84.

5

Στις 18.3.85 η ιδιοκτήτρια εταιρεία των πιο πάνω οχημάτων κλήθηκε με επιστολή του Τμήματος Χερσαίων Μεταφορών να τα αντικαταστήσει γιατί η ηλικία τους ήταν κατά την εγγραφή τους στην Κύπρο μεγαλύτερη των δέκα χρόνων, γεγονός που ερχόταν σε αντίθεση με την ισχύουσα νομοθεσία. Στην επιστολή αναφέρετο ότι η εγγραφή των οχημάτων το 1984 έγινε από αβλεψία.

Οι αιτητές συμμορφώθηκαν και υπέβαλαν στις 31.3.86 αίτηση για ανανέωση της άδειας του Μεταφορέα "Α" και αντικατάσταση του ρυμουλκού οχήματος αρ. εγγραφής QV531, με άλλο μεταχειρισμένο όχημα του ίδιου τύπου.

Το αίτημα εγκρίθηκε και στις 4.6.86 εκδόθηκε η Άδεια Οδικής Χρήσεως Δημοσίου Μεταφορέα "Α" Αρ. 4221/1986 η οποία έληγε στις 31.12.86. Η αίτηση για αντικατάσταση του οχήματος επίσης εγκρίθηκε και η έγκριση αυτή ίσχυε για περίοδο έξι μηνών (έληγε στις 30.11.86).

Η Άδεια Οδικής Χρήσης που έληξε στις 31.12.86 δεν ανανεώθηκε. Οι αιτητές που δεν υλοποίησαν ούτε την έγκριση για αντικατάσταση υπέβαλλαν εν τω μεταξύ κατά καιρούς κι άλλες αιτήσεις για παράταση της έγκρισης για αντικατάσταση του οχήματος οι οποίες και εγκρίνοντο από την Αρχή Αδειών. Η ισχύς της έγκρισης για αντικατάσταση του οχήματος παρατάθηκε για τελευταία φορά μέχρι 31.1.88 (βλ. σελ. 23 και 25 στο διοικητικό φάκελο αρ. QV531).

Στις 11.12.89 οι αιτητές υπέβαλαν αίτηση για "επαναχορήγησιν αδειας και αντικατάστασιν του Μεταφορέα "Α" QV531 - 767 TIR".

Στη συνεδρία της με ημερομηνία 6.7.90 η Αρχή Αδειών εξέτασε την αίτηση και την απέρριψε. Η απόρριψη της αίτησης κοινοποιήθηκε με επιστολή του Προέδρου της ημερ. 1.8.90 στην οποία αναφέρετο ότι η αίτηση απορρίφθηκε "γιατί με βάση το άρθρο 6(2) του Νόμου 9/82 η άδεια οδικής χρήσης του οχήματός σας έπαψε να ισχύει εφόσον δεν ανανεώθηκε μέσα σε 5 μήνες από την ημερομηνία που έληξε".

Εναντίον της πιο πάνω απόφασης της Αρχής Αδειών οι αιτητές κατέθεσαν ενώπιον της καθ'ης η αίτηση Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών ιεραρχική προσφυγή.

Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών απέρριψε την ιεραρχική προσφυγή στη συνεδρία της ημερ. 22.7.91 και ενημέρωσε σχετικά την ενδιαφερόμενη εταιρεία με επιστολή ημερ. 12.9.91. Η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών ημερ. 22.7.91 είναι η ακόλουθη:

5

“Η παρούσα προσφυγή στρέφεται εναντίον αρνητικής απόφασης της Αρχής Αδειών για επαναχορήγηση της άδειας διεθνών μεταφορών TIR του QV531. Αρχικά η παρούσα υπόθεση είχε ορισθεί για ακρόαση στις 20.3.91 όταν η προσφεύγουσα δεν εμφανίστηκε παρά το γεγονός ότι είχε πάρει την σχετική ειδοποίηση. Κατά συνέπεια η προσφυγή απορρίφθηκε αλλά μετά από διάβημα του δικηγόρου της προσφεύγουσας αποφασίσαμε να ανακαλέσουμε την απόρριψη και ακούσαμε την προσφεύγουσα στις 10.4.91.

10

Από το σύνολο των ενώπιόν μας στοιχείων φαίνεται ότι η άδεια δεν είχε ανανεωθεί για αρκετό καιρό με αποτέλεσμα να εκπνεύσει με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 6(2) του Νόμου. Η προσφεύγουσα είχε ξαναζητήσει επαναχορήγηση της άδειας κατά το έτος 1987 η οποία της δόθηκε αλλά και πάλι δεν την υλοποίησε. Είναι επίσης ενώπιόν μας (δες πρακτικό της Αρχής Αδειών ημερ. 3.3.90 σελίδες 23-20, φακέλλου 767 TR (QV531) ότι η προσφεύγουσα για αρκετά χρόνια δεν εκτέλεσε καμιά διεθνή διαδρομή λόγω ελλείψεως εργασίας όπως αναφέρθηκε. Παρόλα αυτά κατά την ίδια περίοδο άλλοι αδειούχοι διεθνείς μεταφορείς εκτελούσαν πολλές διαδρομές και ζητούσαν επιπρόσθετες άδειες για να ικανοποιήσουν τις ανάγκες τους.

15

20

25

Η παρούσα υπόθεση ενόψει των προνοιών του άρθρου 6(2) του Νόμου θα πρέπει να θεωρηθεί σαν αίτηση για νέα άδεια. Εφαρμόζοντας τις πρόνοιες και ιδίως τα κριτήρια που αναφέρονται στο άρθρο 18(4) του Νόμου κρίνουμε ότι η αιτούμενη επαναχορήγηση της άδειας υπό τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης δεν πρέπει να χορηγηθεί και γι' αυτό απορρίπτουμε την προσφυγή.”

30

Εναντίον της πιο πάνω απόφασης καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

35

Οι νομικοί λόγοι που προβλήθηκαν στην γραπτή αγόρευση των αιτητών για ακύρωση της επίδικης απόφασης είναι οι ακόλουθοι:

40

1. Η μη ανανέωση της άδειας οδικής χρήσης συνιστά κακή άσκηση διακριτικής εξουσίας. Λανθασμένα η καθ'ης η αίτηση θεώρησε την αίτηση ως νέα αίτηση εφόσον η απόφαση για χορήγηση άδειας οδικής χρήσης ουδέποτε ανακλήθηκε από την

Αρχή Αδειών και η μη ανανέωσή της δεν οφείλεται σε αμέλεια των αιτητών. Ο δικηγόρος των αιτητών για να υποστηρίξει τον ισχυρισμό του αυτό προέβη σε εκτενή ανάλυση των αρχών που διέπουν το θέμα της ανάκλησης διοικητικής πράξης.

5

2. Έλλειψη δέουσας έρευνας, και επαρκούς αιτιολογίας.

10

3. Κατά το χρόνο λήψης της απόφασης της Αρχής Αδειών (6.7.90) η Αρχή Αδειών ήταν αντισυνταγματικά συγκροτημένη λόγω της απόφασης της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **PIK v. Καραγιώργη και Άλλου** (1991) 3 Α.Α.Δ. 159. Η επίδικη απόφαση σύμφωνα με το δικηγόρο των αιτητών πρέπει να ακυρωθεί γιατί δεν αποτελεί νέα απόφαση στα πλαίσια του άρθρου 4Α(4)(δ) του περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου του 1982, όπως τροποποιήθηκε, (ο Νόμος), αλλά επικύρωση της νομικά ανυπόστατης απόφασης της Αρχής Αδειών.

15

20 Προέχει εξέταση του τελευταίου λόγου για ακύρωση που πρόβαν οι αιτητές.

25 Η απάντηση της Δημοκρατίας στον ισχυρισμό αυτό είναι ότι το κύρος της προσβαλλόμενης απόφασης, μπορεί να διασωθεί με την επίκληση της αρχής της βεβαιότητας και συνέχειας της διοικήσεως (de facto οργάνων). Περαιτέρω, η καθ'ης η αίτηση διεξήγαγε νέα έρευνα εξετάζοντας από την αρχή την υπόθεση, χωρίς να περιοριστεί απλώς στην επικύρωση της απόφασης της Αρχής Αδειών.

30 Δεν έχει αμφισβητηθεί ότι κατά το χρόνο λήψης της απόφασης της Αρχής Αδειών αυτή δεν ήταν νόμιμα συγκροτημένη επειδή λειτουργούσε σύμφωνα με το Νόμο 149/88 οι πρόνοιες του οποίου κηρύχθηκαν αντισυνταγματικές στην υπόθεση **PIK v. Καραγιώργη** (πιο πάνω). Σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου ακυρώθηκαν αποφάσεις της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με τις οποίες επικύρωσε αποφάσεις της Αρχής Αδειών που λήφθηκαν κατά το χρόνο της μη νόμιμης συγκροτήσεώς της παρόλον που η συγκρότηση της ίδιας της καθ'ης η αίτηση δεν έπασχε. (Βλ. μεταξύ άλλων **Γεωργίου v. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών** (1991) 4 Α.Α.Δ. 1563, **Ζύγκας v. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών** (1992) 4 Α.Α.Δ. 2218, **Δημητρίου v. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 1421).

40

Ο ισχυρισμός του δικηγόρου της Δημοκρατίας ότι το κύρος της επίδικης απόφασης διασώζεται με την επίκληση της αρχής των de facto οργάνων κρίνεται ανυπόστατος και απορρίπτεται. Όπως έχει

κατ' επανάληψη ειπωθεί το Κυπριακό Σύνταγμα δεν παρέχει πεδίο για την επίκληση της αρχής αυτής: (Βλ. *Νικολάου και Άλλοι v. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1991) 4 Α.Α.Δ. 1684.

Κατά συνέπεια, το επόμενο ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι κατά πόσο αυτή αποτελεί νέα απόφαση της καθ'ης η αίτηση και όχι επικύρωση της νομικά ανυπόστατης απόφασης της Αρχής Αδειών, ώστε το κύρος της να διασώζεται. 5

Οι εξουσίες της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών όπως αυτές εκτίθενται στο άρθρο 4Α(4) του Νόμου είναι οι εξής: 10

- (α) να επικυρώσει την προσβληθείσαν απόφασιν·
- (β) να ακυρώσει την προσβληθείσαν απόφασιν·
- (γ) να τροποποιήσει την προσβληθείσαν απόφασιν· 15
- (δ) να προβή η ίδια εις έκδοσιν νέας αποφάσεως εις αντικατάστασιν της προσβληθείσης·
- (ε) να παραπέμψη την υπόθεσιν εις την αρχήν αδειών, διατάσσουσα ταύτην να προβή εις ωρισμένην ενέργειαν. 20

Στην παρούσα υπόθεση και με βάση όλα τα ενωπίον μου στοιχεία θεωρώ ότι η επίδικη απόφαση είναι νέα απόφαση της καθ'ης η αίτηση και όχι επικύρωση της νομικά ανύπαρκτης απόφασης της Αρχής Αδειών, και συνεπώς το κύρος της δεν επηρεάζεται από την προγενέστερη και νομικά πάσχουσα απόφαση της Αρχής Αδειών. Το συμπέρασμά μου αυτό μεταξύ άλλων υποστηρίζεται και από το γεγονός ότι η καθ'ης η αίτηση θεώρησε την αίτηση ως αίτηση για νέα άδεια για τη λήψη της οποίας προσέτρεξε στις πρόνοιες του άρθρου 18(4) του Νόμου που διέπει το θέμα, ενώ η Αρχή Αδειών απλώς απέρριψε την αίτηση γιατί σύμφωνα με το άρθρο 6(2) η άδεια έπαψε να ισχύει εφόσον δεν είχε ανανεωθεί μέσα σε 5 μήνες από την λήξη της. 25 30

Ως εκ τούτου ο τελευταίος λόγος για ακύρωση που πρόβαλαν οι αιτητές δεν ευσταθεί και απορρίπτεται ως αβάσιμος. Η επίδικη απόφαση ως νέα απόφαση της καθ'ης η αίτηση είναι έγκυρη και έχει όλα τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα εκτελεστής διοικητικής πράξης. 35

Όσον αφορά τον πρώτο λόγο για ακύρωση που προβλήθηκε ότι δηλαδή κακώς η αίτηση θεωρήθηκε ως αίτηση για νέα άδεια και όχι αίτηση για ανανέωση της υφιστάμενης, κρίνω ότι με βάση όλα τα περιστατικά της υπόθεσης, η καθ'ης η αίτηση ορθά θεώρησε την αίτηση ως αίτηση για νέα άδεια. Όλα όσα έχουν λεχθεί από τους αιτητές περί ανακλήσεως διοικητικής πράξης δεν ισχύουν στην προκει- 40

μένη περίπτωση.

Η προσφυγή των αιτητών θα επιτύχει αλλά για άλλους λόγους και συγκεκριμένα για έλλειψη δέουσας έρευνας και αιτιολογίας.

5

Το περιεχόμενο του φακέλου το οποίο σύμφωνα με το δικηγόρο της Δημοκρατίας συμπληρώνει την αιτιολογία της επίδικης απόφασης, μάλλον στο αντίθετο συμπέρασμα οδηγεί όπως επίσης και στο συμπέρασμα ότι η διοίκηση δεν έχει προβεί στη δέουσα υπό τις 10
15
20
25
30
35
περιστάσεις έρευνα. Συγκεκριμένα, στο διοικητικό φάκελο της καθ'ης η αίτηση (αρ. φακ. 1Π/1011/1990) είναι καταχωρημένα τα πρακτικά της συνεδρίας της καθ'ης η αίτηση ημερ. 10.4.91 (εφ. 12-9), κατά την οποία έγινε ακρόαση της ιεραρχικής προσφυγής. Σ' αυτήν ήταν παρόντες ο Διευθυντής της εταιρείας και ο δικηγόρος της. Μετά την παράθεση του ιστορικού της υπόθεσης από το δικηγόρο, η συζήτηση περιστράφηκε κατά κύριο λόγο γύρω από τη νομική πτυχή του θέματος. Οι επόμενες καταχωρήσεις στο διοικητικό φάκελο είναι αντίγραφα γραπτού υπομνήματος του δικηγόρου των αιτητών ημερ. 16.4.91 μαζί με επισυνημμένα (εφ. 25-13). Το υπόμνημα αναφέρεται "στις νομικές συνέπειες που έχει η ανάκληση μιας διοικητικής πράξης και συγκεκριμένα κατά πόσο η ανάκληση έχει ή όχι αναδρομική ισχύ". Τα πιο πάνω όπως αναφέρεται στο υπόμνημα, ζητήθηκαν κατά την ακρόαση της ιεραρχικής προσφυγής. Στη συνέχεια είναι καταχωρημένη επιστολή ημερ. 18.4.91 του Transport Development Association (εφ. 27-26). Σ' αυτήν εκτίθενται οι απόψεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Σύνδεσμου αναφορικά με τις υποθέσεις που εκκρεμούσαν τότε ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών. Μετά την αναφορά στις αντίξοες συνθήκες που επικρατούσαν τότε στον τομέα των διεθνών μεταφορών γίνεται αναφορά στους αιτητές εκείνους για τους οποίους ο Σύνδεσμος δεν θα έφερε ένσταση στην παραχώρηση άδειας. Σ' αυτούς δεν περιλαμβάνονται οι αιτητές.

Η επόμενη καταχώρηση στο φάκελο είναι τα πρακτικά της επίδικης συνεδρίας ημερ. 22.7.91 (εφ. 29 και 28), τα οποία εκτίθενται 35
αυτούσια πιο πάνω.

Είναι καθαρό από τα πιο πάνω ότι δεν έχει διεξαχθεί οποιαδήποτε έρευνα για να διαπιστωθεί κατά πόσο η αίτηση των αιτητών ικανοποιούσε ή όχι τις πρόνοιες του σχετικού άρθρου του Νόμου. 40
Η χορήγηση άδειας διεθνών μεταφορών διέπεται από το άρθρο 18 του Νόμου και ειδικότερα το εδάφιο 4 που προνοεί ότι:

"(4) Η αρχή αδειών κατά την άσκησης της διακριτικής αυτής εξουσίας διά την χορήγησης αδειας διεθνών μεταφορών θα λαμ-

βάνη υπ' όψιν τα κάτωθι:

- (α) Τας μεταφορικές ανάγκας τας οποίας σκοπεί να εξυπηρετήσει ο αιτητής διά της αιτουμένης αδείας: 5
- (β) την ύπαρξιν άλλων αδειούχων μεταφορικών επιχειρήσεων παρεχουσών τας αυτάς ή παρομοίας μεταφορικές υπηρεσίας και τον βαθμόν επαρκείας και τακτικότητας εις ον αι τοιαύτοι υπηρεσίαι παρέχονται: 10
- (γ) τον βαθμόν εις τον οποίον είναι πιθανόν ότι ο αιτητής θα δύναται να παρέχη ασφαλείς, συνεχείς και τακτικές μεταφορικές υπηρεσίας: 15
- (δ) τας απολαβάς, τον χαρακτήρα και τους γενικούς όρους απασχολήσεως των οδηγών και του άλλου προσωπικού του απασχολουμένου υπό του αιτητού: 15
- (ε) την ανάγκην συντονισμού των διεθνών οδικών μεταφορών και αποφυγής επιβλαβούς ανταγωνισμού των αναμεμιγμένων εις τας τοιαύτας μεταφοράς προσώπων." 20

Οι απόψεις του δικηγόρου των αιτητών ως προς τη νομική πτυχή του θέματος, όπως επίσης οι απόψεις του Transport Development Association και οποιαδήποτε στοιχεία που είχε ενώπιόν της η Αρχή Αδειών, δεν μπορούν να υποκαταστήσουν την δέουσα έρευνα που θα έπρεπε να είχε διεξάγει η καθ'ης η αίτηση για να διαπιστωθεί κατά πόσον οι αιτητές ικανοποιούσαν τα κριτήρια του Νόμου. 25

Επιπρόσθετα, πάσχει και η αιτιολογία της επίδικης απόφασης. Ο λόγος για τον οποίο απορρίφθηκε η ιεραρχική προσφυγή από την καθ'ης η αίτηση ήταν επειδή η αίτηση δεν πληρούσε τα κριτήρια του άρθρου 18(4) του Νόμου χωρίς να παρατίθεται οποιαδήποτε αιτιολογία για την απόφαση αυτή. Η απλή παραπομπή στα κριτήρια του Νόμου είναι γενική και αόριστη και δεν συνιστά επαρκή αιτιολογία. 30
(Βλ. *Golden Trans Ltd v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1559. Ούτε από τα στοιχεία του φακέλου που παράθεσα πιο πάνω προκύπτει οτιδήποτε που να συμπληρώνει την επίδικη απόφαση. 35

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται. 40

Δεν γίνεται διάταγμα για έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.